

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

De astrologia

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

φὸρὸν λαθισάναι, καὶ ἀνανί-
 σκοντα καὶ λαθιστὰ ἀπανῶντα,
 παρ' αὐτῶ κείνῳ, καὶ ἄλλοι τῶν
 ἄλλων λιπιδιωδῶν. ἢ τίτι βίως
 τὸν, ἢ κείνῳ τῶ ἀνατιθέ-
 ναι ἀνάξι.

patiendum existimatis, si donariorum dedicandorum libera-
 tate indignus esse iudicabitur?

femetipsum reum obiectare
 iudicio, & in hoc ipsum
 impensas & sumptus fa-
 cientem, ut iudicetur, deq̄
 omnibus in periculum ven-
 niat. Aut cui humaniter

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a MONARCHAE pietatem,] μονάρχης seu μονάρχης,
 pro, tyranno, & μοναρχεῖν, pro, tyrannidem gerere apud Gra-
 eos saepe dicuntur, ut hic. Nimirum id vocabuli tum eum signifi-
 cat, qui solus rerum potitur, idq̄ iniustus. b Et quod à poe-
 tis dicitur citra sementem.] Quae autem citra nostram opti-
 nam casu nobis eueniunt, ἀσφαρτεῖ & ἀδύνητοι contingere dicunt
 Graeci. Idē in Parasito, & in Rhetorum didascalo vsus est. Ne-
 tum à fabula insularum fortunatarum, de quibus Lucianus &
 Horat. in Odis. Hom. Odyss. lib. 9.

ΠΕΡΙ ΑΣΤΡΟ-
 λογίας.

DE ASTR0-
 logia.

D. Erasmo Roterodamo interprete.

ARGVMENTVM.

A Strologiz defensio quaedam est, à dignitate videlicet
 quam ab antiquitate & praestantia eorum qui illam
 ab initio coluere, trahit. & à certitudine, quam ex simi-
 libus & signis ratio cinatione quadam colligit. Recenset
 aut principio varias gentes & populos à quibus illa in-
 menta, tractata ac locupletata fuerit, Deinde & homi-
 nes.

nes, & quid quisq; in illa singulatim vel obseruârnt, vel tradârnt: quo loco & fabulas pleraque Græcorum poetarum de Orpheo, Tiresia, Atreo, Thyeste, Bellerophonte, Phryxo, Dædalo, Endymione, Phaëthonte, ac cæters quibusdam explicat. Postremò & utilitatem artis tradit, quò futuris rebus per hanc obseruatis, & mala faciliùs tolerare, vrpote, prouidentes illa, possimus: & bonorum spe nos ipsos confirmare. Exordio dociles facit, statim proposito de quo & qualiter dicturus sit: & obiurgat eos qui artem ob imperitiã vtentium ac profitentium reprehendunt.

Μπὶ τὸ ἔραν,
ἀμφὶ τὰς ἀστέρων
ἡ γραφὴν ἔν αὐτῶν
τῶν ἀστέρων ὁδῶν

αὐτῶ περι ἔραν, ἀλλὰ μαν-
τεύς ἢ ἀληθείας, ἢ δὲ ἐν τῶν
τίων ἐς ἀνθρώπων βίον ἔρ-
χεται. ὁ δὲ μοι λόγος ἔχ ἔν-
ποθημοσύνη ἔχει, ἐδὲ διὰ
δασκαλίῳ ἐπαγγέλλεται, ὅ-
πως ταύτῳ τῶν μαντεύων
διγινώσκον, ἀλλὰ μίμφομαι,
ὅτι οὐ σοφοὶ εἰσὶν οὗτοι, τὰ μὲν
ἀπὸ ἐπιστήμων, καὶ πᾶσι
τοῖς ἐπιπέτοις ἀπηγγέλλοντα, μὲν
ὅτι δὲ ἀστρολογίῳ οὐτὶ τῶν
μείνων, οὐτὶ ἐπιστήμων.
καὶ ἢ μὲν σοφίῳ παραπλή, οὐ-
δὲ τῶν ἐς ἐμίας ἀφίχοντο,
ἀλλ'

E a caelo, deq; astris est nobis institutus sermo: non de ipsis quidem astris, neque ipso de caelo, verum de diuinatione ac veritate, quæ ab illis in hominum vitam proficiscitur. Neque rursum mihi libellus hic se traditurum aut doctorum proficitur, quo pacto diuinationem hanc assequi liceat: sed illud quætor, doctos omnes cum in cæteris omnibus exercent se, suisq; omnibus tradant, solam Astrologiam nec habere in precio, nec exercere. Atqui hoc doctrinæ genus vetustum est, neque nuper ad nos peruenit, sed

ἀπὸ ἔσιμ' ἔργον ἀρχαίων βασι-
 σιλικῶν, θεοφιλικῶν, οἱ δὲ νυνὶ
 ἀμαθῆς ἢ βανυμῆς. ἢ περὶ
 τι μισοποιῖς, λέγοντο τε ἀντί-
 ξοα φρονέουσι, καὶ εὐτ' ἄρ' ἀν-
 θρώποις ἐπιτυχεῖσι, ψάλλεα
 μανταδόμοι, ἄσρων τε λι-
 τυγοῦσι, καὶ αὐτῶν ἀσρολο-
 γίλ μισέουσι, ὅτε μιν ὄτε
 ἕγχεα, ὄτε ἀλυθεία νομίζου-
 σίν, ἀπὸ ἀ λόγων ψάλλεα καὶ
 ἀνυμάλιον, ὅτε δικαίως, ἰμοί
 δοκία φρονέουσι. ὅτε γὰρ
 τῆλ' οὐδ' ἀσφίην, τελευσίης
 αὐτῆς ἀφνία, ὅτε ἀλυγτέα ἀ-
 μισίη, μισοῦς ἀσφίην ἀπ' οἱ
 μὲν ἀμαθῆδ' τῶν τεχνέων, ἐ-
 κείνη δ' ἐν ἰωνυτῆ σοφῆ. πρῶτον
 μὲν δὲ Αἰθιοπῶν τὸν δεῖ τῶν
 λόγων ἀνθρώποισι κασίση-
 σαντο ἀντικῶ ἀντίοισι τὰ μὲν, ἢ
 ὅτι τῶ ἔθνεσ, καὶ ἴδ' ἰδέα
 τ' ἀπὸν ὁφάτιροι Αἰθιοπῶν,
 τὰ δὲ, ἢ τῆς οἰκίσιας ἢ ἀμοί-
 εῖη, ἀπὸ ἴδ' σφίτας ἀνδρῶν καὶ γα-
 ληνάην πεικίατα, ὅτε τῶν
 τῶ ἔθνεσ προπέων ἀνέχον-
 τῶν, ἀπὸ ἰωνυτῆ ὄρεσ οἰκίσουσι.
 ἰδόντων δὲ πρῶτα πῶ σι-
 περπευα σιτέρενitas, tranqu-
 llitasq; neq; patiuntur ἀνέ-
 μιλιaciones, sed eadē ἰεπέρεν viuum.
 Ita q; cūm primū vidēt lu-

sed inuentum est priscorū re-
 gū, quos dij amabāt. At huius
 atatis mortales nō solūm in-
 scia fo cordiaq; verumetiā
 odio laboris diuersa ab illis
 sentiunt. Cumq; fortē incide-
 rint in eos qui falsa praedicū-
 rum & astra culpāt, & ipsam
 Astrologiā habent exosam,
 neq; salutarē eam, neq; veri-
 diā arbitranter, sed aīe ma-
 gis falsam atq; inanem haud
 recitē, siquidē mihi quidē vi-
 detur, sentientes. ^b Neq; enim
 ob imperitiā fabri, ars ipsa
 culpatur: neq; ob eātoris in
 scitiā ipsa musica parū est e-
 rudita, quin illi potiū ariuum
 sunt ignari: ceterum ars vna
 quaeq; suapte natura scita est.
^c Primū igitur Aethiopes hāc
 rationē mortalibus tradide-
 runt. In causa fuit parim gēs
 eīs eius sapientia (nam ceteris
 quosq; in rebus Aethiopes
 reliquos homines antecellunt
 sapientia) partim regionis
 quam incolūt, opportunitas,
 propterea quod apud eos
 patiuntur neq; ferēnitas, neq;

nam

καὶ μιλῶν μὲν σφοῖο μέτρον,
 ἢ οὐκ ἔστιν, καὶ ἢ ταύτης ἀνα-
 στροφῆ ἕνεκα, ἔτι ὁ δὲ, ἡ-
 μῖν, καὶ ἢ τῷ ἡλίῳ περιεφ-
 ρῶ. οἱ δὲ καὶ ἅμα ἐμάσαντο
 σκοπῶν μέγιστον τῶν ἐν τῷ δὲ
 τῷ παντός ἡμέρας, καὶ ἀστέρων
 τῶν ἀπὸ ἀπλανῶν τε καὶ
 ἀσταθῶν, καὶ ἔδδ' ἅμα λινο-
 μύλων, ἀνὸ δὲ μοίρας ἰτά-
 μοῦ δὲ ἐν τοῖσι λινομύλοισι, καὶ
 οἰκῆα ἴσα ἴοντα, ἕκαστον αὖ
 τῶν ἐς ἀπὸ μορφῶν μίμ-
 νῆα ἴσα, τὰ μὲν ἰνάδια, τὰ δὲ
 ἀνθρώπων, τὰ δὲ θηρῶν τὰ δὲ
 πτερωτῶν, τὰ δὲ πελωρίων. ἀπὸ
 τῶν δὲ καὶ ἐν τῷ Αἰγύπτῳ
 πολυδέξια ποιεῖται ἔστι πάν-
 τῶν Αἰγύπτιοι ἐν τῷ ἀνὸ δὲ
 μοίρων πασῶν ἐμαντόνον-
 το, ἅμοι δὲ ἅμοιοι μοίροισιν
 ἔχουσιν καὶ κείων ἢ σέβουσιν,
 οὐκ ὅσοι ἐς κείων ἀνὸ δὲ πο-
 ἔχουσιν ἢ στίβουσιν, οὐκ ὅσοι
 ἔχουσιν ἐπισκοπεύοντο. ἔδδ'
 πράγον κτήνοισιν, ὅσοι ἀγρό-
 ρων ἡδύσαν. καὶ οἱ ἅμοι τῶν
 να, ὡς ἕκαστοι, ἰδέσθουσι. καὶ
 μὲν καὶ ταύρων ἐς τιμὴν
 τῷ ἡλίῳ τῶν σέβουσιν.
 rat. **Quin taurum** etiam ob honorem cœlestis Tauri colunt.

Ac menses quidem illi luna
 metiuntur, atq; eius recurſu
 finiunt: f̄ annum verò Sole,
 & huius circuitu metiuntur,
 Quin his etiam maiora con-
 stenderunt. Nam ex vniuer-
 ſo cœlo, reliquiſq; ſtellis, &
 errantibus, & fixis, neque
 ſimul cum cæteris ſeſe mo-
 uentibus, duodecim partes
 effecerunt in his quæ mo-
 uentur, & inquamque
 ſuis animantibus repreſen-
 tārunt, partim marinis,
 partim homine, partim ſer-
 ris, partim volatilibus, par-
 tim pecudibus. Vnde &
 ſacra Aegyptiorum variè
 ſiunt. Neque enim omnes
 Aegyptij ex omnibus duo-
 decim partibus diuinabant,
 ſed alij alijs venerantur par-
 tibus. Itaque arietem con-
 lunt, qui ad arietem ſpectā-
 bant, piſcibus non veſcun-
 tur, qui piſces annotārant.
 Nec hircum maſtant, qui
 Capricornum viderant: at-
 que alij item alia venerabā-
 tur, quæ quiſque inuenie-
 bat.

& Nam

καὶ ὁ Ἄπις αὐτοῖς χεῖμα ἐφάρ-
 ταζον τὴν χώραν ἐπινέμεται,
 καὶ οἱ ἐκεί μαντιῶν τι ἀνα-
 τιθείασι, σιμῖον τῆς ἐκείνου ἔ-
 τάρου μαντικῆς, ἢ μετὰ πολ-
 λῶν δὲ, καὶ Λίβου ἐπίδουρου
 ἔσ' λόγος· καὶ γὰρ τὸ Λίβου
 μαντιῶν ἔσ' Ἀμμωνῶν, καὶ
 ἔσ' τοῦτο ἐς τὸν ἕρα, καὶ ἐς τὴν
 τότε ἑφίλω ἕρηλο, παρὰ τὸν
 Ἀμμωνα, καὶ οὗτοι λειοπρό-
 σσπορ ποίουνται. ἔγνωσεν δὲ
 τετάρου ἕκαστα καὶ Βαβυλωνί-
 οῖοι, οὗτοι μὲν λίγχοι, καὶ πῶ-
 τῶν ἀπῶν, ἡμοὶ δὲ δοκίμα,
 πομπὸν ἕξερου ἐς τότε, ὁ λό-
 γος ἔσ' ἀέλιος. Ἐπὶ τῶν δὲ, ἔτι
 παρὰ λιθιόπων, ἔτι παρὰ Λι-
 γυπῶν ἀστρολογίης πῶς ἔδιν
 ἔκαστον, ἀπὸ ἀσπίου Ὀρφύου,
 ὁ Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης, πρῶ-
 τος τὰ δὲ ἀπηγέσαστο· ἢ μά-
 λα ἰμφάνειος, ἢ δὲ ἐς φάσ-
 τὸν λόγον πῶς ἔκαστον, ἀπὸ
 πῶς γοητέω καὶ ἱερολογίω,
 οἷον ἀγνοίη ἐκείνου. πηξάμι-
 νος ἔσ' ἕρην, ὁργία τι ἐποίη-
 το, καὶ τὰ ἕρα ἕκαστον. ἢ δὲ
 λῆρη,

flicis inuolucris obtexit. Sic enim illi visum est. Nā concinna
 ta lyra Orgia instituit, sacrasq; cantiones decantabar. Porrò
 rrr lyra

8 Nam Apis apud illos res in
 primis sacra, regionem for-
 titus est: & qui iam in con-
 lunt partem, oraculum quo-
 que dicarunt, signum videlicet
 cet diuinationis, quam à cœ-
 lesti Tauro petunt. Ac non
 multò post Libyes quoque
 hanc artem sunt aggressi. Si-
 quidem ἔσ' oraculum quod
 est apud illos Ammonis, ad
 cælum ἔσ' huius sententiam
 refertur, iuxta Ammonem,
 quem illi arietis specie fin-
 gunt. Calluerunt autem hæc
 omnia ἔσ' Babylonij: atque
 hi quidem affirmant se pri-
 mos omnium fuisse. Verùm,
 ut ego existimo, multò po-
 sterior ad hos scientia pera-
 uenit. At verò Græci nec
 ab Aethiopicis, nec Aegyp-
 tijs de Astrologia quicquã
 audierunt: verùm illis Or-
 pheus Acagro Calliopeque
 prognatus primus ista mon-
 strauit. nō ille quidem admo-
 dum dilucidè, neq; rem clarè
 docuit, sed præstigijs ac my-

λύρη, ἑπτάμιδος ἰδσα πλὴν τ' ἁ-
 ρμοσύνην ἀστέρων ἁρμονίαν
 συνβάλλει. ταῦτα Ὀρφίως
 διήμει, καὶ ταῦτα ἀναγι-
 νώσκω, πάντα ἔθελγε, καὶ πάν-
 τωρ ἑκράτηεν. ὃ γὰρ ἐκείνου
 πλὴν λύρης ἔδνησεν, ὅθι οἱ ἀν-
 θρώπων ἑμιμνῆσεν, ἀπὸ
 αὐτῆ Ὀρφίως ἢ μεγαλή λύρη.
 Ἐπιλείως τε τὰς τιμῶντος,
 μοίρην ἰν αὐτῶ ἔρανθ' ἀπί-
 κειναι, καὶ ἀστέρων ποιοί,
 καπνοῦσιν ἀλύρη Ὀρφίως. ἢ
 δὲ ποιεῖ Ὀρφίως ἰδως, ἢ νιθιο-
 σιν ἢ χροίαν μνημύνησεν, μέ-
 σω ἔστ' ἴα ἔκιν' ἀείδοντι, κα-
 τὰ χροίαν ἔχον πλὴν λύρης.
 ἀμφὶ δὲ μιν ἴωα μυνεία ἔση-
 πον, ἔν οἷς καὶ ἀνθρώπων καὶ
 ταῦρ' καὶ λέων. καὶ τῶν ἑ-
 κασον ἰδ' ἄν ἐκείνα ἰδως,
 μίμνησθ' μοι τούτων, κοίη ἑ-
 κείνη ἀοιδῶν, κοίη δὲ καὶ ἡ λύρη,
 κοίη δὲ καὶ ταῦρ' ἢ ἡ κοίη
 λέων, Ὀρφίως ἑπαύσειν. ἢ δὲ
 τὰ λέων, αἰτία γυνόως, οὐ δὲ
 καὶ ἰν τῶ ἔρανθ' ἑκείνο ἑκασ-
 τον τούτων. λέγονσι δὲ Τε-
 ποίην.

dicunt. Quod si eorum quae dico causas intelligas, tum et in
 caelo horum unumquodque contemplator. Fertur autem et Ti-

resid

lyra cum septem haberes
 chordas, concentum nobis
 lium stellarum representa-
 bat. Haec conqurens atque
 haec aguens Orpheus omnia
 delebatur, omniaque vince-
 bat. Neque enim illam ho-
 minis lyram spectabant, ne-
 que illi alterius musices su-
 diumerat, verum haec ma-
 gna illa Orphei lyra. Hisce
 rebus cum Graeci honorem
 habere vellent, locum illi in
 ipso caelo designarunt, et co-
 pluscula stella vocatur Or-
 phei lyra. Quod si quando
 Orpheum videris vel saxo
 expressum, vel coloribus ef-
 fectum, sedet in medio, ca-
 nenti similis, manibus tenent
 lyram. circum hunc animan-
 tiu innumera multitudo, in-
 ter quae et homo, et tau-
 rus, et leo. Cumque horum
 singula videris, fac horu mi-
 hi memineris, cuiusmodi sit
 illius cantus, cuiusmodi ly-
 ra, cuiusmodi taurus, et cu-
 iusmodi leo Orpheum au-

ρεσίλω. ἄνδρα Βοιωτίου, τὸν
 δὲ καλεῖται μανδραγόρας πρὸς
 ποταμὸν ἄρβυλαι, τὸτον δὲ Τα-
 ρεσίλω ἐν Εὐμυσίᾳ ἑπέειπε, ὅτι
 τῶν πλανητικῶν ἀστέρων, οἱ
 μὴ θάλασσαν, οἱ δὲ ἄρρηκτοὺς
 τοῦ οὐρανοῦ ἐκτείνουσι. τῶν καὶ
 μιν διφρασίαν ἠρέθουσι, καὶ ἀμ-
 ελίους Ταρεσίλω μυθολογί-
 σιν, ἀποτι μὴ θῆκω, ἀπο-
 τι δὲ ἄρρηκτα. Ἀπείως δὲ καὶ
 Θυέστω, περὶ τῆς πατρῴας βα-
 σιλείης Πελοποννήσου, ἡδὲ
 τοῖσιν Εὐμυσίᾳ ἀνάφραστον
 ἀστρολογίης τε καὶ βωύης τῶν
 ἐρατίης μάχης ἐμειλε, καὶ τὸ
 ξυλὸν τῆς Ἀργείης, ἄρχην ἱ-
 γνωσθῆναι τῶν, ὅσιν τὸν ἑτέρον
 βωύην πεφύκεται. Ἰνθα δὲ
 Θυέστω μὴ κελὸν σέβουσι, τὸν ἐν
 τῷ ἑρανῶ συμμνήσαντες ὡς
 λαξίν, ἀπὸ τῶν ἀρνα γέν-
 εσιον Θυέστω ἠρέθουσι μυθολο-
 γίαισιν. Ἀπείως δὲ τὸν ἡελίου
 πρὸς, καὶ τῶν ἀνατολῶν ἀν-
 τὸν, λόγον ἐποιήσατο, ὅτι ἐν
 ἐξ ὁμοίω φερῶν ἡελίος τε,
 καὶ ὁ ἄστρος κινεῖνται, ἀπὸ
 ἐξ ἀντίθετον ἀπάλαισιν ὁμο-
 ἴουσι. καὶ αἱ νύκτες ἀν-
 τὸν, ἀντίθετον τὸν ἡέλιον ἀντίθετον ἡέλιον, τὸν ἡέλιον ἀντίθετον ἡέλιον.

resia genere Boetius, diuin-
 nandi gloria mulium cele-
 bris fuisse Huc Tiresiam ex
 Graecis aiunt dixisse, stella-
 rum erraticarum alias esse
 femininas, alias mares, non
 tamen eadem efficere. Vnde
 eundem aenipiti sexu fuisse
 fabulantur aliquando femi-
 nam, aliquando marem. Por-
 ro Ateo & Thyeste de re-
 gno paterno decertantibus,
 iam tum maximam Astrolo-
 giae caelestisq; doctrinae eu-
 ram fuisse Graecis, palam est.
 Ac publico consensu statu-
 runt Argiui, ut uter scientia
 praecelleret, is imperio poti-
 retur. Ibi Thyestes arietem
 illis in caelo demonstraui,
 atque hinc aureum arietem
 Thyeste fuisse prodium esse
 fabulis. At Atreus de Sole,
 de quo vario illius exortu locu-
 tus est, ostendens non eodem
 modo ferri Solem & mun-
 dum, sed contrario inter se
 cursu rapi: & qui nunc vide-
 tur occasus, cum sit occasus
 mundi, Solis exortum esse.

μυθολογίαι καὶ λόγῳ ἐπὶ
 αὐτῷ ἐν τῇδε τῇ θαλάσσῃ καὶ
 ῥαθρῷ ἀπὸ καλῶσι. τὰχα δὲ καὶ
 Πασίφαϊ, πρὸ Δαίδαλῳ ἀνέ-
 σασα ταύρου τε πύει, ἢ ἐν ἑξίς
 ἄστροισι φαινομένη, καὶ αὐτὴ ἄ-
 στρολογίης, ἅς ἔρωτα ἢ λόγῳ ἀ-
 πίκετο, ὅθεν νομίζουσιν, ὅτι
 Δαίδαλός μιν τῷ ταύρῳ ἐ-
 νόμφουσε. ἐστὶ δὲ, οἱ καὶ κατὰ
 μέρη πλὴν ἐπισήμῳ διελόν-
 τῶν, ἕκαστοι αὐτῶν ἀπὸ ἐπι-
 νοούσαντο, οἱ μὲν τὰ ἐς πλὴν σε-
 ληνάων, οἱ δὲ τὰ ἐς Δία, οἱ
 δὲ τὰ ἐς ἥλιον συναγέραν-
 τῶν, ἄλλοις τε αὐτῶν πύει λι-
 νῆσι. Ὁ καὶ Διῶν ἄμ. Ὁ καὶ Ἐν-
 δυμίων μὲν τὰ ἐς πλὴν σελη-
 νοκίῳ διατάξατο, Φαίθων δὲ
 τοῦ ἥλιου δρόμον ἐτεκμήρατο,
 ἐμὲν γὰρ ἀπρὸ κίως, ἀπὸ ἀτι-
 λίας τὸν λόγον ἀρλιπῶν, ἀ-
 πίθανον οἱ δὲ τα γὰρ ἀγνοοῦσι
 τῶν, ἥλιος πᾶσι, Φαίθωντα
 δοκίωσι, καὶ μύθῳ ἐπὶ αὐτίῳ
 ἔδαμᾶ πρὸς τὸν διηγέονται
 ἠλθούτα γὰρ μιν παρὰ τὸν
 ἥλιον τὸν πατέρα, αὐτίῳ
 τὸ ἢ φάτις ἄρμα λυσιχόων,
 τὸν δὲ Διῶναι τε οἱ, καὶ ἰποθε-
 σθαι τῶν ἰπασίης τὸν νόμον.

fabulatur, qui ex huius nomi-
 ne sinum eius maris Icarium
 frustra vocant. Fieri potest,
 ut Pasiphaë quoque cum ex
 Dædalo de Tauro audisset,
 inter stellas apparente, de qua i-
 psa Astrologia in artis amo-
 re incidere. ob id existimant
 factum, ut Dædalus illa tau-
 ro copularet. Sunt autem qui
 scientiam in portiones parti-
 ti, in singulis partibus singuli
 elaborarint, alij in ijs quæ ad
 Lunam, alij quæ ad Iovem,
 alij quæ ad Solem pertinent,
 congerentes, neque non cur-
 sum ac motum quoque vim illo-
 rum. Atque Endymion Lu-
 nae rationem tradidit, Phaë-
 thon Solis cursum deprehen-
 dit, non ille quidem verè, sed
 moriens imperfectam artem
 reliquit. Hæc qui ignorant,
 Phaëthontem Solis filium
 credunt, fabulamque de illo
 haudquaquam veram narrant,
 adijisse Solem patrem, ac po-
 stulasse ab eo ut sibi liceret
 lucis currum moderari. illum
 id cõcessisse, monuisseque qua
 ratione foret aurigandum.

ὁ δὲ Φαίθων ἐπαδὴ ἀνέβη τὸ
 ἄρμα, ἡλικίῃ καὶ ἀπαθεί, ἀλ-
 λοτὲ μὲν πρόσθεν ἑωυτοῦ
 ἄρμα, ἄλλοτε ποδῶν τῆς γῆς
 ἀπαιρούμενος. Ἰὼς δὲ ἀν-
 θρόπουσιν ἐρύσσει καὶ θεῶν
 πρὸς ἑκείνου ἀνασχέτορ διέφθε-
 ρον. ἐπὶ τοῖσι δὲ τὸν Δία ἀ-
 γανὰ κίοντα, βαλῶν πυρσῆ.
 αὐτὸν Φαίθωντα μίγανθον, πρὸς
 σούτα δὲ μίγανθον ἀδελφῶν πρὸς
 εὐσάσσει, πρὸς μίγανθον ἑ-
 ποίον, ἔστι μὲν τὸ ἀπορτὰ ἑ-
 ἴα, καὶ νῦν ἄσπερον ἄσπερον,
 καὶ τὸ ἡλικίον ἐπὶ αὐτῶν δει-
 κνυρὸν παλαιούσι. οὐκ ἔτι
 ταῦτα ἔσθον, οὐδὲ ὄσπον ἀν-
 τοῖσι πρὸς εὐσάσει, οὐδὲ ἡλικίον
 πρὸς εὐσάσει, οὐδὲ ὄσπον ἀν-
 τὸν ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως. ἡλιον δὲ
 καὶ ἄλλα ἐπιλωθὸν ποτὰ μὲν
 θῆρα, τοῖσι ἐπὶ οὐ μάλισ-
 τι πρὸς εὐσάσει. ἡλιον γὰρ δὲ ὄ-
 σπον πρὸς εὐσάσει, πρὸς εὐσάσει Ἀ-
 νελῶν τῆς Ἀφροδίτης ἡλιον
 ὄσπον, καὶ Διὸς Μίμω, καὶ Ἀ-
 ρίον Ἀσκάλαφον, καὶ Ἀν-
 τὸν ἡλικίον ἐπὶ οὐτοῖσι, ἀπὸ οὐτοῖσι,
 ἡλικίον ὄσπον, θεοφίλον
 ἡλικίον

aut Autolychum Mercurij.

Phaethontem verò conscen-
 so curru, partim ob aia-
 tem, partim ob imperitiam
 ita egisse, ut aliquando es-
 set diuinus terræ, aliquan-
 do longo semotus spatio à
 terra, interim mortales frig-
 gus atque aestus intolerabi-
 lis consciebat. Ob hæc in-
 dignatum Iouem ingenti ful-
 minis telo percussisse Phæ-
 thontem. eum deicentem se.
 rores circumstantes magna
 lucu prosequabantur, do-
 nec immutaret formam,
 quæ nunc sunt Populi, et
 la:hrimarum vice, quibus
 fratrem deplorabant, ele-
 ctrum destillant. Haudqua-
 quam hæc ita gesta sunt,
 neque pium est his haberi
 fidem, neque Soli fuit fili-
 us, neque illi filius interij.
 Sed narrare Graeci etiam
 permulta fabulosa, quibus
 ego non admodum credo.
 Nam quæ contentaneum est
 credere in Aeneam Veniri
 fuisse filium, aut Mimoo Iou-
 uis, aut Ascalophum Martii.

Verum hi homines pij, digni

ἔχθοντο, ἢ σφίσι ἄνομοίσι
 τῷ μὲν ἢ Ἀφροδίτῃ, τῷ δὲ ὁ
 Ζεὺς, ὡς ἢ ὁ Ἄρης ἐπέβλεψεν.
 ὁκόσοι γὰρ διὰ ἀνθρώποισι ἐν
 τῇ γῆν ταύτῃ οἰκοδομοῦνται.
 αἶψα, οὗτοι ὅπως τοκέων, ἰων-
 τοῖσι πάντῃ ἠκίλα ἐκτελέου-
 σι, καὶ χόλο, καὶ μορφῶν, καὶ
 ἔργα, καὶ ἀγαθῶν καὶ βλα-
 στήτων μὲν ὁ Μίνως, Διὸς ἱ-
 εραίου, καὶ τοῦ Αἰνείως, Ἀ-
 φροδίτης βλαστήσας ἔχθοντο, καὶ
 αὐτοῦ δὲ Ἀυτολύκου ὅτι οἱ ἐλα-
 στήν, ἐξ Ἐρμῆος ἀπίκτο. ὁμοί-
 ος δὲ τὸ Κρόνον ὁ Ζεὺς ἔδωκε
 σφῶν ἐκ τῆς Τάρταρον ἔρριψεν,
 καὶ τὰ ἄλλα ἐμύσατο ὁκόσα
 ἀνθρώποι νομίζουσιν, ἀπὸ φέ-
 ρεται γὰρ ὁ Κρόνος τὴν ἔξω
 φορῶν, πομπὴν ἀφ' ἡμῶν, ἢ
 οἱ νοσήρτι ἢ λήνσι, ἢ ὁ ἔργα
 αἰνῶσι τοῖσι ἀνθρώποισι ὄρα-
 σθαι, διὸ διὰ μὴ ἐσάναι λέγου-
 σιν, ὅπως πεπεδημένον τὸ
 δὲ βῆσθαι τὸ πομπὴν τῷ ἡ-
 ρῶν, Τάρταρον καλέσθαι.
 μάστιγα ἐκ τῆς Ομήρου τῷ
 ποιητῶν, ἢ τῆς Ἡσιόδου ἰσχυρ-
 μάστοι ἄντις τὰ πάντα τοῖς
 ἀστρολογίοις ὁμοφώνοντα.

grati fuerunt, eosque nascent-
 es, hunc Venus, illum Iupiter,
 alium respiciebat Mars.
 Etenim qui patres familiās
 sunt mortalibus in hoc pro-
 gignendi genere, ἢ veluti pas-
 rentes sibi similia producunt
 omnia, & colorem, & formam,
 & facte, & animum.
 At rex quidem Minos Iouis
 auspicijs, Aeneas formosus,
 Veneris favore natus est,
 fur Autolycus: at ea furas
 rancitas illi ex Mercurio con-
 tigit. Iam verò nec Satur-
 num Iupiter coniecit in vin-
 cula, nec in tartara præcipi-
 tem dedit, neque cetera ma-
 chinatus est, qua putat homi-
 nes: verum Saturnus extres-
 mus mouetur, proculque à no-
 bis semotus est. Segnis illi
 motus, neque facili animad-
 uersu mortalibus: atque hanc
 ob causam illum stare dicunt,
 ceu vinculis alligatum Cæ-
 terum ingens aeris multitu-
 do, Tartarus appellatur. Sed
 potissimum ex Homeri poë-
 tæ, Hesiodique carminibus lis-

ceat intelligere, præcorum fabulas cū Astrologia consentire.

εἶτ' ἄρ' ἂ πλὴν οὐρανὸν τοῦ Διὸς
 ἀπηγγέλια, καὶ τὸ ἡλίος τὰς βο
 λὰς, τὰ δὲ ἰγὼ ἡμάτια εἶν' οὐ
 βάπομα, καὶ τὰς πόλιας, τὰς
 ἐν τῇ ἀσπίδι Ἠφρας ὀπιόι
 σαῶ, καὶ τὸ χορὸν, καὶ πλὴν ἀ
 πωλύ. τὰ μὲν γὰρ ἡ πόσια ἐς πλὴν
 Ἀφροδίτῃ αὐτῶν ἢ Ἐρι
 τλὴν μοι χάλω λέκεται, καὶ τὰ
 ἔμφανία, ἐκ ἀποθῆν, ἢ ἐκ τῆς
 Ἰτῆς Ὀφίης ὑποπιμῆσα ἢ γὰρ
 ἀλλ' ὄν Ἀφροδίτης ἢ Ἐρι
 ὁμοθρομοί, πλὴν Ὀμήρου ἀοι
 ἀλλ' ἀπεργάζαι ἰρ' ἀποιοι δ
 ἔπειτα τὰ ἔργα ἐκαστὸν αὐτῶν
 διαείσατο, τῇ Ἀφροδίτῃ μὲν
 ἀπὸν, Ἀλλὰ σὺ γ' ἰμερόσθητα
 μετέρχο ἰργαζάμοιο. τὰ δὲ
 τοῦ πολέμου, ταῦτα γ' Ἀρι
 θεῶν, καὶ Ἀδύων πάντα μελέ
 σα. Ἀπρ' οἱ παλαιοὶ ἰδόντων,
 μάλα μαντίῃσι ἰχέοντο, καὶ
 ἔπαρρηγον αὐτῶν ἰποίοντο
 ἀμ' ὅτε πόλιας ἄκισον οὐ
 δὲ τέχια πειρὰ βίου, οὔτε
 φόνος ἰργάζοντο, ὅτε γυναι
 κας ἰγάμοιο, πρὶν ἄρ' ἀλλ' ὡ
 ρὰ μάντιων ἀχθεῖν ἔκαστα.
 καὶ

canducerent, neque quenquam
 uxores priusquam de sigulis à

Siquidem ubi Iouis eatenam
 narrat, ac Solis iacula (qua
 quidem ego radiorum ictus
 esse conijcio) tum vrbes quas
 in clypeo finxerat Vulca
 nus, præterea choream &
 vineam, ad hæc quæcunque
 deⁿ Veneris ac Martis adul
 terio dixit, deque delectio
 ne, haud aliunde quam ex
 hac scientia sunt conficta:
 quandoquidem Veneris &
 Martis concursus, Homeri
 cæ cantilenæ præbet argu
 mentum: in alijs autem ver
 sibus utriusque diuersum ef
 fectum descripsit: Veneris
 cùm ait illi:

Tute Venus iucunda ma
 gis connubia cura.
 Porro de belli negotijs:
 Cuncta citò hæc cura
 fuerint Marti atque Mi
 neruæ.

Hæc cū intelligerent veteres
 illi, maximè diuinationibus
 vtebantur, nec eam ociosam
 esse putabant, adeò vt nec vr
 bes conderet, neq; mania civ
 occiderent, neque ducerent
 uxores priusquam de sigulis à

° Denique

καὶ γὰρ δὴ τὰ μαντήια αὐτί=
 θισι οὐκ ἔξω ἀστρολογίης λῶ.
 ἀπὸ παρὰ μὲν Δελφοῖς, παρ-
 θύῳ ἔχῃ τὴν προφητείαν,
 σύμβολον, τῆς παρθένου, τῆς
 οὐρανίης· καὶ δράκων ἵπο ἰσ-
 τήρι ποδὶ φθίγγεται ὅτι καὶ ἐν
 τοῖσι ἀστροῖσι δράκων φαίνε-
 ται· καὶ ἐν Διδύμοις ἡ μαντήι-
 α τοῦ Ἀπόλλωνος, ἡμοῖος
 κίε καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἡρίων
 Διδύμων ὀνομάζεται. οὕτω
 δὲ αὐτοῖσι χθῆμα ἱερώτατον
 ἡ μαντοσύνη ἰδομένη, ὡς δὴ
 Ὀδυσσεὺς, ἰπεδὴ ἔκαμ
 πλανιόμην, ἐθλίψας ἀπει-
 κίς ἀκουσάσθαι περὶ τῶν ἔων τοῦ
 πρηγμάτων. ἐς τὸν Αἰδίου
 ἀπίκτο, οὐκ ὄφρα ἦδη νίκυ-
 ας, καὶ ἀτιρπία χῶρον, ἀλλ'
 εἰς λόγους ἰλθῆν Ταιρισίην.
 αἰθιμίωρ. καὶ ἰπεδὴ ἐς τὸν
 χῶρον ἦλθεν, ἔνθα ἡ Κίρκη
 ἰσήμεν, καὶ ἔσκαψε τὸν βοσ-
 τρὸν, καὶ τὰ μῆλα ἔσφαξε,
 πομπῶν νικύων παρόντων,
 ἐν τοῖσι καὶ τῆς μητρὸς τῆς
 ἑαυτοῦ, τοῦ αἵματος ὡμῶν ἐ-
 θλιόντων, ἐπρόττον ἀφῆκεν
 οὐδὲν, οὐδὲ αὐτῆ τῆ μητρὶ,
 πρὶν

Denique nec ipsa deorum
 oracula ab arte astrologica
 erant aliena : verum apud
 Delphos virgo prædicendæ
 munus administrat, quæ cae-
 lestem illam virginem re-
 præsentat : ac Draco sub tri-
 pode vocem edit, quoniam
 & inter stellas Draco con-
 spicitur : in Didymis verò
 templum est Apollinis, &
 hoc, sicuti mihi videtur, ex
 his Didymis, id est, geminis
 qui in caelo sunt, apellas-
 tum. Usque adeò verò divi-
 natio visa est illis res sacra,
 ut Ulysses etiam cum erran-
 do fessus vellet certò de re-
 bus suis cognoscere, ad in-
 feros penetrârît, non quò vi-
 deret umbras & locum ina-
 mœnum, sed quòd cuperet
 cum Tiresia colloqui. Quæ
 simulatque in locum perue-
 nerat, quem Circe monstârâ-
 rat, foueam fodit, oves ma-
 ctavit : cumq; complures es-
 sent umbræ, atque inter has
 matris quoq; sanguinem bi-
 bere cupientes : non prius
 permisit vlli, ne matri quidẽ,

πρὶν Ταρσίλλω γάσασθαι, καὶ
 ἔξαναγάσαι ἀπ' αὐτοῦ τοὺς μαν-
 τήσιον. καὶ ἀνέσχιτο, διψῶ-
 σαν ὄρεϊον ἢ μητρὸς τῶν σκι-
 νῶν Λακωνομοίσι δὲ Λυ-
 κούργοι τῶν πολιτῶν πᾶσαν
 ἐκ τῶν ἑρῶν ἀντάξατο, καὶ νό-
 μον σφίσι ἐποίησατο, μηδ' α-
 μᾶ μὴ δὲ ἐς πόλεμον περὶ
 θείον, πρὶν τῶν σιλησίων
 πῶντα γινώσκειν ἢ ἢ ἴσως
 ἐνόμισον ἔνθ' τῶν διωκῶν
 αὐξανομένης, τῆς σιλησίων
 καὶ ἀφανισμένης, πάντα δὲ
 ἔκ' αὐτῶν διοκίεον, ἀπὸ μὲν
 νοὶ Ἀρκάδων ταῦτα οὐκ ἴδεν.
 ξανθὸν, οὐδὲ ἐτάμισαν ἀστρο-
 λογίαν, ἀνοίαν δὲ καὶ ἀσοφίαν,
 διγυνοσι καὶ τῆς σιλησίων ἐμ-
 πύαν περὶ τῶν σιλησίων. οἱ μὲν ὄν
 πρὸς ἡμῶν οὐτὼ κάρτα ἔσαν
 φηρομένους, οἱ δὲ νῦν, οἱ μὲν
 αὐτῶν ἀδύατα ἔσαν λέ-
 γουσι, ἀσφάτοις ἢ ἢ ἔνοα μιν
 φασι μάλιστα ἢ ἢ ἔνοα μιν
 οὐτὼ πῶς οὐτὼ ἀληθία. οὐδὲ
 τὸν Ἀρκάδων τὸν Δία, ἐν τῶν ὄ-
 ρανθ' ἡμῶν ἐνικα κινεῖσθαι,
 ἀπὸ

quam Tiresia gustasset, eos
 actusque esset sibi vaticini-
 um edere: potuitque ma-
 tris matris umbram vide-
 re sitientem. P Ad hæc
 Lycurgus Lacedæmonijs o-
 mnem Reipublicæ adminis-
 trationem è cælo tempera-
 bat, ac legem illis dedit, ne
 quando in bellum prodirent
 ante plenilunium. Non enim
 existimabat eandem esse
 civitatis administrati-
 onem, crescente luna ☉ eua-
 nescente, propterea quòd
 omnia ab illa regenerentur.
 Porro & Arcades soli hæc
 non receperunt, nec in pre-
 cio habuerunt astrologiam,
 sed ijdem ob imperitiam ☉
 stultitiam aiunt se luna an-
 ziquiores esse. Promde cum
 nostri maiores vsque ad id
 fuerint astrologiæ studiosi,
 huius ætatis homines par-
 tim aiunt fieri non posse ut
 homines finem inueniant di-
 uinandi scientiæ, propterea
 quòd neq; certa sit, neq; re-

vera, neque Martem, aut Iouem nostra causa moueri in cælo.

verum

ἀλλὰ τῶν μὲν ἀνθρωπίνων
 πραγμάτων οὐδὲμίω ὄρλω
 ἑκάνοι ποιεῖται, οὐδ' ἴσιν
 αὐτοῖσι πρὸς τὰδε λοιπονίη,
 κατὰ σφίσι δὲ γράη τῆς περι-
 φορῆς ἀνασφίρονται. ἅμοι
 δὲ ἀστρολογίῃ ἀψυδία μὲν,
 ἀνωφελία δ' ἔναυ λήγουσιν.
 οὐ γὰρ ἔπο μαντοσύη ἀλε-
 λάσσομαι, οὐκόσα τῆσι μοιρη-
 σι διοικαυτα ἰπέρχεται. ἰγὼ
 δὲ πρὸς τὰδε ἀμφω ἑκάνοι ἔσ-
 ζω ἠπέρ, ὅτι οἱ μὲν ἀστέρη, ἐν
 τῷ οὐρανῷ τὴν σφίτηρλω ἔσ-
 δίουται, πάριτρον δὲ σφίσι
 τῆς κινύσι τῶν. καὶ ἡμέ-
 αε ἑκασον ἐπιγίγνεται. ἢ ἑ-
 θέλει ἵππου μὲν θίου τῶ, καὶ
 ὄρνιθων, καὶ ἀνδρῶν κλο-
 νομίνον, λίθου ἀνασαλόνε-
 θαι, καὶ κάρφια διοικαυτα
 ἔπο τῶν ἀνέμων τοῦ θρομού,
 ἔπο δὲ τῆ δίνη τῶν ἀστέρων
 μηδὲν ἅμο γίγνεται; καὶ ἐν
 μὲν ὄλιγου πυρὸς ἀπορροίη ἐσ-
 ἡμέας ἔρχεται, καὶ τὸ πῦρ οὐ
 ἀι ἡμέας κείη τι, οὐδὲ οἱ μέ-
 λα τοῦ ἡμτίρου θάλπ. τῶ,
 ἀστέρων δὲ οὐδὲμίω ἀπορ-
 ροίω διχόμεθα; καὶ μίη τοι
 τῶ ἀστρολογίη, τὰ μὲν φάλλη ἑαδὴ ποίησα, ἀδύατα ἔσιν,

verum illis humanarum re-
 rum nullam esse curam, neq̃
 quicquã esse eis cum his ne-
 gocijs cõmercij, verum secũ-
 dum hos necessitate circũa-
 guntur : partim dicunt A-
 strologiam non esse quidem
 mendacem, at inuilem. Non
 enim mutari vaticinio quæ-
 eunq̃ factis decreta instane.
 † At ego sanẽ utriq̃ respon-
 dere possum, stellas in celo
 suo quidem motu volui, cæ-
 terum obiter eius motus ef-
 fectum ad nos peruenire. An
 vis equo currete, & gallinis
 aut hominibus tumultuan-
 bus lapides subsilire, stipu-
 lasq̃ moueri ventis cursu cõ-
 citatis, siderum verò verti-
 gine nihil præterea effici? iũ
 ab igni exiguo calor ad nos
 permanat, neq̃ nostra iamẽ
 causa quicquam erit ignis
 neque illi curæ est aestus no-
 ster, ab astris autem nihil ad
 nos defluit? At sanẽ fieri non
 potest, vi per Astrologiam
 ex malis bona faciamus,

neq̃
 οὐδ'

οὐδ' ἀπάξει τί τῶν ἀπορ-
 ϕόντων πραγμάτων, ἀλλὰ
 τοὺς χειρῶν τὰς ἀφί-
 λια, τὰ μὲν ἰσθὰ ἀλότας ἀ-
 φείδοντα ποικίλον ἀπόπροθεν
 ἄφαντα, τὰ δ' ἀγνοῦνσι
 φάλα ἄμαρτος δέχονται. ὃ
 γὰρ σφοισί ἐπέχεται, ἀλλ' ἐν
 μιλίτη καὶ προσδοκίᾳ ῥηϊδίᾳ
 καὶ πρῆτα ἠγᾶται. τὰ δ' ἀ-
 στρολόγους πρὶν ἐγὰρ
 ἔπορευμά.

ἢο.

neq; mutare quicquid earum
 rerū quæ ab illis ad nos de-
 manant: sed hanc utilitatem
 ars adfert vicentibus. Bona
 multò antè delectant eos qui
 ventura præscierint: mala
 verò faciliè cūm non impru-
 dentibus venerint, accipiun-
 tur. Neque enim in illos ir-
 ruunt, sed quia meditata ex-
 peçtataq; sunt, leuia mitiaq;
 videntur. Hæc mea est de
 Astrologia sententia.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a DE COELO.] *Propositiō b* Neque enim.] *A*
simili. c Primūm igitur.] *Commemorat à quibus princi-*
piò hæc ars inuenta, culta & locupletata fuerit. d Quod lu-
nae non esse lumen propriū.] Luna adscititio lumine: hoc
est, Solis radijs fulget, vnde ab Apuleio alienæ lucis indiga vo-
casur, eiusque globus, lucens à Virgilio 6. Æn. dicitur, quod (si
Seruis credimus) lucens illud sit, quod aliunde illuminatur. Illa
ideo in Icaromemippe de philosophis conqueritur. e Porro
Aegyptij.] Hic Lucianus apertissimè docet Astrologiam atq;
ex ea diuinationem in causa fuisse, vt diuersa animalia maxi-
mo in honore apud Aegyptios habita fuerint. f Annus
verò Sole.] Solis annus quem peragit, ab vno signo ad illè re-
diens, vnde annus vertens vocatur, & habetur magnus, cūm
luna annus breuis pueritur. Arcades annum tribus mensibus, A-
carnanes verò vj, mensibus dimens sunt. Græci verò cœliiij die-
bis. g Nam apis.] *Ostria rex Aegypti tandem in deos rela-*
tus cum vxore sua Iside, colitur sub imagine bouis, quam Apim
scu

seu Serapim appellant, propterea quòd ab vxore post eadem eius
 à fratre factam, quæstius & innuentus, laceratus ibidem postea
 reperiens, bos creditus sit fuisse Osiris. **h Ammonis oracu-
 lum.**] Ammon Iouis epitheton, hoc est, arenarius. nam ἀμμῶν
 arenam significat. Iupiter enim arietis specie, in extremo Libya-
 arenofo colebatur: vt Apollo Clarius est dictus, quòd coleretur in
 Claro insula. Ammonis oraculum erat olim, vt Mela scribit, fi-
 dei incluta, vbi responsa oratione non dabantur, vt Delphis,
 quemadmodum scribit Strabo, sed nutu & signis, qui & oracula
 minore indignatione fuisse ex eo dicit, quòd Romani, qui rerum
 potiebantur, alia diuinationis genera colerent, ex aëribus, exiis,
 libris Sibyllinis. Lege ea quæ in Diogenis & Alexandri dialogis
 annotauimus. **i Dædalus.**] Dædali architecti in signis A-
 theniensis, notissima est fabula, qui vnà cum Icaro è Creta alim,
 quas cera sibi et filio agglutinârat, in altum se eleuans, tyranni-
 dem & iram Minois fugiebat. Virgilius 6. Aeneid. Ouidius libro
 8. Metamorph. **k Endymion.**] Primus Luna motum ob-
 seruasse atque alyis ostendisse, dicitur. Plinius lib. 2. cap. 9.
l Phaëthontē Solis filium.] Hanc fabulam persequitur
 Ouid. lib. 2. Met. initio. Plato in Timæo, quid hæc fabula signifi-
 cet, docet Arist. **Ἡλιὸς Ἰουλιῶν ἀρσῶν.** scribit Electridas in insula
 in latebris, & recessu Adriæ, ab Eridano fluuio quondam fuisse
 exaggeratas. Huius autem loci incolæ, dicere Phaëthontem
 fulmine percussum, in hanc paludem decidisse. Idem lib. 4. de
 mundo in extremo de eadem fabula. Lucr. lib. 5. hanc etiam re-
 fert. **m Aeneam Veneris.**] Putat Aeneam dictum esse
 Veneris filium, quoniam eum nascentem respexit Venus: hoc est,
 quoniam habuit Venerem in horoscopo. At non modò poëta, sed
 etiam historici scribunt, eum fuisse Veneris & Anchisæ filium.
 De eo Eustath. in lib. 2. Iliad Homericæ. Vnde autem dictus sit,
 docet Homer. in hymno Veneris 1. vbi loquitur Venus ad Anchisæ-
 sen. Si enim, inquitur Mathematici, Iupiter, ac Venus Soli, felici-
 citerq; collocati præsideant in genituus, eos qui nascuntur, effi-
 ciunt pios, religiofos, beneficos, puros, innocentes, publici boni, in-
 stiq; cultores, & prudentes, qualem Virgil. Aeneam describit,
 sanquam sit ita nauis. **n Veneris ac Martis.**] Concubi-
 tus Veneris ac Martis ab Homero Odys. θ luculenter describi-

ur: in Colloquijs quoque Luciani, & postea in Metamorphosis Ovidij lib. 4. o Denique.] Commemorat quomodo apud veteres oracula ad Astrologiæ rationem relata sint.

p Ad hæc Lycurgus.] Plenilunium magna superstitione antiquis colebatur, & in eo mulieres partu facilius lesari scribit Plutarchus. Prælium Lacedæmony ante plenilunium ex Lycurgi præscripto non imitant. In eam superstitionem iocatur Aristoph. τῆ πλωσελλώπιδ id est, plenilunio, sero aut nunquam futurum significans. Vide Erasmi. nostrum in Adagio: Accessit luna. q] Arcades.] Arcades in summam morum immanitatem efferati sunt, quod cæteris omnibus amplectentibus Astrologiam, cæterasq; liberales disciplinas, quarum cultu manifestum hominum ingenia, soli contempserint, seq; fecerint antiquiores ipsa luna: unde & πλωσελλώπιδ dicti. Servius in 2. Georgica: Arcades se proselenos esse asserere: id est, antelunam natos esse, Cicero in Fundaniana commemorat. r Ad ego.] A similibus & signis,

EIKONES.

IMAGINES.

Vincencio Obsopœo interprete.

ARGUMENTVM.

Effigiat hoc dialogo Lucianus typum siue exemplar formosissimæ atque honestissimæ mulieris quæ non tantum pulchritudine corporis perfecta & numeris omnibus absoluta sit, verum etiam eas animi dotes eamque morum venustatem ac gratiam habeat, quæ foeminarum propriissimæ sint, & pro personæ qualitate quamque maximè commendent. Ac priorem quidem descriptionem, corporis ac formæ videlicet, ex sua persona effingit, collatione facta omnium earum, & statuarum, & imaginum, quæ vnquam à clarissimis artificibus factæ præcipue celebrantur, sumendo ex vnaquaque quod in ea potissimum fuit,